

TASAVVUF YOLUNUN belki de en büyük ismi Abdülkâdir Geylani, Hazar denizinin güneyindeki Geylan kasabasında yaşayan bir seyyidler ailesine mensuptu.

Peygamber soyundan gelen başka birçok kişi gibi, o da daha çocukken, dinî ilimler tahsiline başlamıştı.

Kendisi henüz gençliğe adımını yeni atmışken, annesi, vefat eden babasının mirasından onun payına düşen seksen altın lirayı ceketinin içine dikkatle dikerek, daha fazla dinî eğitim alması için onu Bağdat'a gönderdi. Annesi, Abdülkâdir'den, ne pahasına olursa olsun, asla yalan söylemeyeceğine dair de söz almıştı.

Bağdat yolunda, içinde genç Abdülkâdir'in de olduğu kervan soyguncuların saldırısına uğradı. Genç Abdülkâdir'in kıyafeti pek de iyi değildi. Dolayısıyla, kendisi eşkiyalardan hiçbirinin dikkatini çekmedi, hiçbirisi üstünü aramadı.

Yalnız, içlerinden biri, sırf iş olsun diye:

“Delikanlı, senin üstünde para var mı peki?” diye sordu.

Bunun üzerine, Abdülkâdir, ceketinin içinde annesi ustalıkla gizlemiş de olsa, üzerinde parası olduğunu açıkladı.

Bir gençten böyle bir dürüstlük gören şakî, şaşkına dönmüştü. Derhal Abdülkâdir'i alıp reisinin yanına götürdü.

Reis, onlar farketmediği halde, neden üstündeki parayı haber verdiğini sorunca, Abdülkâdir:

“Anneme asla yalan söylemeyeceğime dair söz verdim” dedi ve ekledi:

“Daha yolun başında yalan söyleyecek olduktan sonra, bu yolda nasıl terakki edebilirim ki?!”

Bu cevap karşısında iyice şaşkına dönen eşkiya reisi, hemen o dakikada tevbekâr oldu, ve adamlarıyla birlikte eşkiyalığa bırakıp hak yolda yürümeye koyuldu.

Gün gelip Gavs-ı Âzam olarak anılacak büyük velî, daha yolun başında gösterdiği doğrulukla, daha yolun başında bunca insanı doğru yola kazandırmıştı...

İsmail Örgen

<http://www.karakalem.net/?article=2563>